

B&T Universal Service Weapon

RED., foto B&T AG

Ruční palné zbraně se dělí na několik základních druhů, jejichž parametry a výkony jsou dány hlavním účelem použití – a naopak. Jednotlivé zbraňové druhy na sebe výkonově úplně nenasazují. O překlenutí těchto mezer se konstruktéři snaží už předlouho, jen málokdy ale s přesvědčivými úspěchy.

Jeden z takových pokusů letos ohlásila švýcarská firma B&T AG, která odvážně tvrdí, že přichází se zcela novou kategorií ručních palných zbraní na pomezí pistolí a karabin.

Thunská zbrojovka, založená v roce 1991 pod názvem Brügger & Thomet, avšak od roku 2005 nesoucí název B&T, se tím snaží reagovat na aktuální bezpečnostní hrozby v čele s neočekávanými teroristickými útoky v aglomeracích západních měst. Agilní Švýcaři se konkrétně rozhodli vyřešit problém, spočívající v tom, že opomineme-li zákonů dbalé občany legálně nosící zbraň na obranu – což je živočišný druh, který v mnoha západních zemích místní legislativa účinně vymýtila –, mohou na takové akce jako první zareagovat obvykle jen řadoví policisté.

V naší části světa alespoň zatím stále platí, že pokud není vyhlášen stav nouze a podobně, policisté chodí po ulicích vyzbrojeni pistolemi, většinou kompaktnějších rozměrů. Pokud jde o jejich účinnost, vychází se z předpokladu, že problém nespočívá v náboji. To je zejména v Evropě stará dobrá devítka Luger, ve služebních sférách označovaná 9x19. O tom, zda je účinnost tohoto střeliva pro boj se současnými „městskými“ teroristy dostačující, se dá jistě vést debata; kritici ráže 9 mm Luger ale často zapomínají, že s alternativami to není slavné. Segment pistolových nábojů přes některé dílčí

pokusy zůstává už dlouhou dobu stabilizovaný a výkonnější ráže vždy přináší nějaká konstrukční, výrobní, uživatelská i finanční negativa.

Ráže 9 mm Luger zkrátka přes některé dílčí rezervy nadále představuje určitý ideál pistolového náboje. Policisté navíc mají tu výhodu, že mohou používat sofistikovanější střely s větším zastavovacím, ranivým či průbojným účinkem. Moderní policejní devítkové kompakty tak sice mají poměrně velký potenciál co do

slušníků bezpečnostních složek, kde na systematictější plošné rozvíjení střeleckých dovedností a osvojování související taktiky tradičně nebývá dost financí ani času.

Když jde do tuhého, mají policisté samozřejmě k dispozici – někdy dokonce v jednotlivých policejních vozech – podstatně výkonnější arzenál. Jenže místo a čas útoku volí teroristé. Takže pokud mají být škody co nejmenší nebo ideálně žádné, je třeba hrozbu eliminovat pomocí toho, co má v pouzdru řadový

účinnosti a přesnosti, ale opravdu efektivně používat je umí jen malá část uživatelů. Bohužel v ještě větší míře to platí u pří-

policista, případně příslušník zpravodajské služby nebo dokonce některých armádních jednotek, které začínají hrát stále větší roli při zajišťování domácí bezpečnosti. Samopal, nemluvě o útočné pušce, ostatně nemusí být v hustě zalidněném prostoru vždycky ta úplně nejlepší volba.

